

Aswoensdag

Wat betekent Aswoensdag?

Met Aswoensdag begint de liturgische tijd van de Vasten, een periode van veertig dagen om ons voor te bereiden op het grootste en belangrijkste christelijke feest van Pasen. De veertigdagentijd is een tijd om te vasten, om afstand te doen van de dingen en de gedachten van altijd en ons meer te voeden met Gods woord, om ons gebed te versterken en de liefde voor de zwakken intensiever te beleven. Deze dagen kunnen voor ieder van ons dagen zijn van een authentieke innerlijke weg met de Heer. We zouden deze weg kunnen vergelijken met de weg die Jezus aflegt van Galilea naar Jeruzalem. Bij Hem blijven, ons laten leiden door Zijn woorden en door Zijn voorbeeld – dat is de beste manier om Zijn gevoelens in ons te doen groeien. Deze voorbereidingstijd brengt ons tot onszelf: wie ben ik, welke plaats krijgt de Heer en Zijn woord in mijn hart, waar put ik mijn kracht en energie uit? Hoe verdeel ik mijn tijd, wie krijgt mijn aandacht? Wat is echt belangrijk in mijn leven? Veertig dagen, zoals het volk van Israël 40 jaar door de woestijn trok op weg naar het beloofde land, zoals Jezus 40 dagen vastte in de woestijn om tegen de bekeringen te vechten alvorens hij publiek begon te spreken, zo krijgen wij 40 dagen om ons innerlijk en ons hart te vernieuwen, te veranderen, vrij te maken van wat ons beklemmt en bedrukt, opdat Pasen niet ongemerkt in de sleur van het leven van altijd zou verloren gaan.

Overwegingen om te bespreken

- Aswoensdag betekent eigenlijk 'bekering' of 'inkering', tijd nemen om na te gaan wat echt belangrijk is in jouw leven. Het is dus geen triestig feest, maar een feest van thuiskomen, om met hernieuwde moed en kracht naar Pasen toe te leven.
- De verbrande as zegt ons: *'Mens, gedenk dat gij stof zijt, en tot stof van de aarde wederkeert.'* Het askruisje doet ons bewust zijn van onze vergankelijkheid en beperktheid. We mogen ons ook geplaagd weten in een mysterie van leven dat ons draagt, we mogen voelen dat de levensadem van Gods Geest ons is ingeblazen (Ez. 37,1 -14). Wij weten ons – meer dan anders - verbonden met God en met de mensen. As heeft immers ook een reinigende kracht. Een braakland afbranden maakt de grond vruchtbaar en schept ruimte voor nieuwe gewassen.
- Vasten gaat niet over 'zoveel mogelijk dingen laten'. Dan kom je namelijk zelf in het centrum te staan. Dan ga je bewijzen hoe sterk of hoe wilskrachtig je wel bent. Daar word je niet gelukkiger van. Het christelijk vasten is bedoeld als een hulpmiddel om dichterbij God te komen. Door minder te eten of geen alcohol te drinken, moet jouw lichaam minder energie stoppen in verteren. Je lichamelijke en innerlijke zintuigen komen scherper te staan. Vandaar dat christenen in de 40-dagentijd niet alleen uitgenodigd worden om zich van sommige zaken te onthouden. Er is, tegelijk, ook de aansporing om andere dingen net méér te doen: bidden en concrete daden van naastenliefde. Zo worden de vrijgekomen tijd, energie en aandacht daadwerkelijk in richting van God gekanaliseerd.

Bijbellezing (Mt. 6, 1-6. 16-18)

“Denkt er om: beoefent uw gerechtigheid niet voor het oog van de mensen om de aandacht te trekken; anders hebt gij geen recht op loon bij uw Vader die in de hemel is. Wanneer gij dus een aalmoes geeft, bazuin het dan niet voor u uit, zoals de huichelaars doen in de synagoge en op straat, opdat zij door de mensen geprezen worden. Voorwaar Ik zeg u: Zij hebben hun loon al ontvangen. Als gij een aalmoes geeft, laat uw linkerhand dan niet weten, wat uw rechter doet, opdat uw aalmoes in het verborgene blijve en uw Vader, die in het verborgene ziet, zal het u vergelden. Wanneer gij bidt, gedraagt u dan niet als de schijnheiligen, die graag in de synagogen en op de hoeken van de straten staan te bidden om op te vallen bij de mensen; voorwaar Ik zeg u: Zij hebben hun loon al ontvangen! Maar als gij bidt, ga dan in uw binnenkamer, sluit de deur achter u en bidt tot uw Vader die in het verborgene is en uw Vader die in het verborgene ziet, zal het u vergelden. Wanneer gij vast, zet dan geen somber gezicht zoals de schijnheiligen; zij verstrakken hun gezicht om de mensen te tonen dat zij aan het vasten zijn. Voorwaar, Ik zeg u: Zij hebben hun loon al ontvangen. Maar als gij vast, zalft dan uw hoofd en wast uw gezicht, om niet aan de mensen te laten zien dat gij vast, maar vast voor uw Vader die in het verborgene is en uw Vader die in het verborgene ziet, zal het u vergelden.”

Reflectievragen

- Wat raakt jou of spreekt jou aan in bovenstaande Bijbeltekst?
- Helpt de vastenperiode om méér stil te staan bij jezelf en jouw relatie met God?
- Wat wil jij opgeven of net méér doen tijdens de vastenperiode?
- Helpt dat ‘voornemen’ om dichter naar God toe te groeien?
- Wat is er echt belangrijk in jouw leven?

Bezinningstekst

een kruis van wat gewijde as
door priesterhanden neergeschreven
als teken van vergank'lijkheid
en het onsterfelijke leven
kortstondig is het aards bestaan
wat stof is zal tot stof verteren
en deze stille priesterdaad
wil ons dit deze woensdag leren

een kruis van wat gewijde as
door takken van de palm verkregen
na vastenavond het symbool
dat ons herinnert aan de zegen
toen onze God ons eenmaal riep
de weg te gaan naar eeuwig leven

Hij, die eens aard en hemel schiep
wil ons Zijn hemelwoning geven

een kruis van wat gewijde as
hoe kort is wat wij hier aanschouwen
en hoe bestendig is het huis
waaraan wij in dit heden bouwen
besef toch dat dit kruis van as
ons duidelijk wil laten merken
hoe tijdelijk de reis slechts is
wij zullen aan de toekomst werken!

Lied 'Door de wereld gaat een woord'

Door de wereld gaat een woord

Capo III



Strofe: 1. Door de we-reld gaat een woord en het drijft de men-sen voort.
2. Door de we-reld gaat een stoet die de ban brak van het bloed.
3. Me-nig- een ging zelf op pad daar hij thuis geen vre-de had.
4. Door de we-reld klinkt een lied te-gen ang-sten en ver-driet;
5. Ve-len die de moed be-gaf, blij-ven staan, of dwa-len af.



Breek uw tent op, ga op reis, naar het land dat ik u wijs.
Die bij wat op aar-de leeft, nu geen bur-ger-recht meer heeft.
Eeu-wig heim-wee spoort hem aan, laat ook hem het woord ver-staan.
te-gen on-recht, te-gen dwang rich-ten pel-grims hun ge-zang.
hunk'-rend naar hun nieu-we land. Reis-ge-no-ten grijp hun hand.



Refrein: He-re God wij zijn ver-vreem-den door te luis-tren naar uw stem.



Breng ons saam met uw ont-heem-den, naar het nieuw Je-ru-sa-lem.